Πρέπει να επαναξιολογήσουμε τον ρόλο της Ευρώπης σε έναν νέο κόσμο – η ομιλία Metsola προς τους ηγέτες της ΕΕ

Η Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, Roberta Metsola, προέβη στην ακόλουθη δήλωση στο άτυπο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Πέμπτης στις Βερσαλλίες της Γαλλίας.

Αξιότιμοι Πρόεδροι,
Αξιότιμοι Πρωθυπουργοί,
Αγαπητοί φίλοι,

Η Μαριούπολη είναι μια πόλη που δεν επισκέφθηκα ποτέ, είναι όμως το όνομα μιας πόλης που δεν θα ξεχάσω ποτέ. Ο βομβαρδισμός ενός μαιευτηρίου και ενός παιδικού νοσοκομείου είναι μια ενέργεια που θα περάσει στην ιστορία ως επαίσχυντη. Μια απάνθρωπη ενέργεια που συνοψίζει τη φύση της απειλής που αντιμετωπίζουμε.

Η εισβολή του Πούτιν στην Ουκρανία κλόνισε την ειρήνη που γνωρίζουμε εδώ και καιρό στην Ευρώπη. Άλλαξε τα πάντα, πιθανώς για πάντα. Και η απάντησή μας πρέπει να είναι ανάλογη με τη σοβαρή, πραγματική και αυξανόμενη απειλή που δέχεται η συλλογική μας ασφάλεια.

Πρέπει να επαναξιολογήσουμε τον ρόλο της Ευρώπης σε αυτόν τον νέο κόσμο.

Πρώτον, πρέπει επειγόντως να ενισχύσουμε τις επενδύσεις μας στην άμυνα και στις καινοτόμες τεχνολογίες και να εξακολουθήσουμε να οικοδομούμε μια πραγματική Ένωση Ασφάλειας και Άμυνας. Μια ένωση που να είναι προορατική, ευέλικτη, ταχεία και ανθεκτική. Μια ένωση που να είναι σε θέση να αντιμετωπίσει τις νέες απειλές. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να περάσουμε από τα λόγια στα έργα. Σημαίνει ότι πρέπει να μεταρρυθμίσουμε τη μόνιμη διαρθρωμένη συνεργασία στον τομέα της άμυνας (PESCO).

Σημαίνει ότι πρέπει να αυξήσουμε τους εθνικούς μας προϋπολογισμούς και να χρησιμοποιήσουμε με έξυπνο τρόπο τον κοινό μας ενωσιακό προϋπολογισμό, ώστε να εξασφαλιστεί ότι οι ανάγκες σε ικανότητες μπορούν να καλυφθούν από συλλογική χρηματοδότηση, όπου αυτό είναι αναγκαίο.

Ο προϋπολογισμός της Ένωσης είναι το βασικό μας μέσο για την ενίσχυση της αλληλεγγύης και της συνοχής.

Πρέπει να προχωρήσουμε πέρα από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Άμυνας και να μεριμνήσουμε ώστε ο προϋπολογισμός της ΕΕ να συμβάλλει στην πολιτική μας στον τομέα της ασφάλειας και της άμυνας, οπουδήποτε προσθέτει αξία. Πρέπει να χρησιμοποιήσουμε τον προϋπολογισμό για να εφαρμόσουμε τη Στρατηγική Πυξίδα και να υλοποιήσουμε την Αμυντική Ένωση.

Ο Οργανισμός Άμυνας και οι άλλοι οργανισμοί της Ένωσης που δραστηριοποιούνται στον τομέα αυτό θα πρέπει να ενταχθούν στο πλαίσιο του προϋπολογισμού της ΕΕ. Καθώς αναζητούμε τρόπους για την περαιτέρω αποδόμηση των ταμπού και την οικοδόμηση μιας ισχυρότερης ευρωπαϊκής άμυνας, θα πρέπει να εξετάσουμε εκ νέου αυτή την επιλογή.

Δεύτερον, πρέπει να διπλασιάσουμε τις προσπάθειές μας για τη μείωση της ενεργειακής μας εξάρτησης από το Κρεμλίνο.

Άμεσος στόχος μας πρέπει να είναι η ενεργειακή ασφάλεια. Η ασφάλεια προέρχεται από τη διαφοροποίηση – διαφοροποίηση των ενεργειακών μας πηγών, των προμηθευτών μας και των οδών εφοδιασμού.

Αυτή την κρίσιμη στιγμή, πρέπει να θυμόμαστε ότι η ενέργεια είναι – και ήταν πάντα – πολιτικό ζήτημα. Η Ρωσία το έχει κατανοήσει εδώ και χρόνια.
Είναι πλέον καιρός η Ένωση να στείλει ένα σαφές μήνυμα:
- περιορίζοντας την εισαγωγή ρωσικών προϊόντων εξαγωγής, συμπεριλαμβανομένων του φυσικού αερίου, του πετρελαίου και του άνθρακα·
- επανεξετάζοντας όλα τα πιστοποιητικά που έχουν χορηγηθεί σε ρωσικές εταιρείες ενέργειας·
- εξετάζοντας τις δυνατότητες αποθήκευσης φυσικού αερίου, την κοινή προμήθεια φυσικού αερίου, συστήματα από κοινού χρηματοδότησης·
- αυξάνοντας το μερίδιο της ενέργειας χαμηλών ανθρακούχων εκπομπών και των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στο ενεργειακό μας μείγμα, μέσω της ταχύτερης εφαρμογής της δέσμης μέτρων προσαρμογής στον στόχο του 55 %.

Στόχος μας πρέπει να είναι ένα μέλλον μηδενικού φυσικού αερίου από τη Ρωσία. Στόχος φιλόδοξος αλλά αναγκαίος.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υποστηρίζει σθεναρά τους στόχους για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, με αύξηση των διασυνδέσεων μεταξύ των κρατών μελών, ενίσχυση της ικανότητας αποθήκευσης και μείωση της εξάρτησης από μεμονωμένους προμηθευτές. Οι δράσεις αυτές μπορούν να βοηθήσουν την ΕΕ τόσο να αντικαταστήσει το ρωσικό φυσικό αέριο όσο και να αυξήσει ταχέως το μερίδιο των δικών μας πηγών ενέργειας πριν από το 2030. Είναι σαφές ότι πρέπει να μεταβούμε από τα ορυκτά καύσιμα σε πιο βιώσιμες και καθαρές πηγές ενέργειας, ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, υδρογόνο, αλλά και ασφαλή και σύγχρονη πυρηνική ενέργεια, προκειμένου να επιτύχουμε τους φιλόδοξους στόχους μας για το κλίμα.

Το συμπέρασμα είναι ότι: δεν θα πρέπει να αναγκαζόμαστε να χρηματοδοτούμε τις βόμβες που πέφτουν στην Ουκρανία.

Πρέπει να εξετάσουμε την αύξηση στις τιμές της ενέργειας και τα μέτρα που μπορούν να ληφθούν για τον μετριασμό της.

Πρέπει επίσης να είμαστε σε θέση να εξηγήσουμε αυτά τα μέτρα στους πολίτες μας. Σε αυτό ειδικά το θέμα, μπορείτε να βασίζεστε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και τα μέλη μας που θα βοηθήσουν στη διάδοση του μηνύματος της Ευρώπης.

Τρίτον, πρέπει να μιλήσουμε περισσότερο για την επισιτιστική ασφάλεια. Αυτό πρέπει επίσης να αποτελέσει αναπόσπαστο μέρος των συζητήσεών μας για τη στρατηγική αυτονομία της Ευρώπης. Οι γραμμές εφοδιασμού μας πρέπει να καταστούν σαφέστερες και ισχυρότερες.

Τέταρτον, αυτό που είδαμε μέχρι σήμερα όσον αφορά τον ευρωπαϊκό συντονισμό, την αλληλεγγύη και την ενότητα είναι πρωτόγνωρο και πρέπει να αποτελέσει πρότυπο για τη μελλοντική μας πορεία.

Τα κράτη μέλη έχουν καταβάλει προσπάθειες να υποδεχθούν πάνω από 2 εκατομμύρια Ουκρανούς στις κοινότητές μας και στις οικογένειές μας. Συνδυάσαμε μαζικές κυρώσεις με έμπρακτη αλληλεγγύη που έδωσε στους Ουκρανούς τη δυνατότητα να μπουν απευθείας στα

ευρωπαϊκά σπίτια και στις καρδιές των Ευρωπαίων. Αυτή είναι η Ευρώπη στην καλύτερη εκδοχή της.

Οι δράσεις μας ανταποκρίνονται στις φιλοδοξίες μας. Δώσαμε στην Ουκρανία βοήθεια, της δώσαμε όπλα και, μέσω μιας ανοικτής ευρωπαϊκής προοπτικής και μέσω της υποψηφιότητάς της για προσχώρηση στην Ένωση, της δώσαμε την ελπίδα ότι θα εδραιώσει το ευρωπαϊκό της μέλλον. Και πρέπει επίσης να κάνουμε περισσότερα για να βοηθήσουμε τις γειτονικές χώρες να αντεπεξέλθουν, και αυτό πρέπει να περιλαμβάνει τη Μολδαβία και τη Γεωργία.

Δεν μπορούμε να αφήσουμε μόνη την Ουκρανία. Και γνωρίζω την προσωπική δέσμευση γύρω από αυτό το τραπέζι, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι δεν θα κάνουμε κάτι τέτοιο. Ο Πούτιν υποτίμησε την αποφασιστικότητά μας τόσο πολύ, όσο υποτίμησε και την ανθεκτικότητα και την αντίσταση των Ουκρανών.

Η ανθεκτικότητά τους πρέπει να είναι και δική μας ανθεκτικότητα. Γνωρίζουμε ότι ο Πούτιν δεν θα σταματήσει στο Κίεβο, όπως δεν σταμάτησε στην Κριμαία. Οι τακτικές που τελειοποίησε στη Συρία εφαρμόζονται τώρα στην Ευρώπη. Δικαίως προσπαθούμε να ενεργήσουμε κατά τέτοιον τρόπο, ώστε αυτό να είναι το πιο δαπανηρό λάθος που έκανε ποτέ.

Οι κυρώσεις μας πρέπει να εξακολουθήσουν να καταφέρουν σκληρά πλήγματα. Οι ολιγάρχες του Κρεμλίνου δεν πρέπει να έχουν πρόσβαση στις ανέσεις στις οποίες έχουν συνηθίσει στην Ευρώπη. Οι επιχειρήσεις μας δεν πρέπει πλέον να κοιτούν προς τη Ρωσία για την ανάπτυξή τους. Η δημόσια πίεση έχει διαδραματίσει σημαντικό ρόλο σε αυτό, αλλά πρέπει να είμαστε έτοιμοι σε περίπτωση που αυτή ατονήσει. Ταυτόχρονα, πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι τα κρυπτονομίσματα ή τα νέα μέσα χρηματοοικονομικής τεχνολογίας δεν θα αποτελούν εργαλεία παράκαμψης των κυρώσεων.

Πρέπει να πλήξουν τον Πούτιν και πρέπει να είμαστε έτοιμοι να πληγούμε και εμείς – αλλά είναι ένα κόστος που πρέπει να επωμιστούμε σε αυτό το σημείο καμπής στην ευρωπαϊκή ιστορία, και πιστεύω ότι οι πολίτες μας είναι πρόθυμοι να πληρώσουν αυτό το τίμημα.

Καθώς το κόστος του πολέμου του Πούτιν πλήττει τις κοινότητές μας, πρέπει να είμαστε έτοιμοι να διασφαλίσουμε την οικονομική βάση της Ευρώπης. Αυτό σημαίνει αναδιάρθρωση και επανεπένδυση στην έρευνα και τις πρώτες ύλες – και στο πλαίσιο αυτό είναι πολύ σημαντικός ο κανονισμός της ΕΕ για τα ολοκληρωμένα κυκλώματα – αλλά είναι επίσης σημαντικό να βοηθηθούν οι επιχειρήσεις, από τις οποίες αναμένουμε να μην προσβλέπουν πλέον στη Ρωσία και να εντείνουν τις προσπάθειες για τον ψηφιακό και τον πράσινο μετασχηματισμό. Η πράσινη συμφωνία μας αφορά τόσο το κλίμα όσο και την ασφάλεια. Πρέπει επίσης να συνεργαστούμε σε παγκόσμιο επίπεδο για να εξασφαλίσουμε μια δημοκρατική συμμαχία για την κατοχύρωση της ψηφιακής μας αυτονομίας.

Επιτρέψτε μου να πω δυο λόγια για τον πόλεμο ενημέρωσης που αντιμετωπίζουμε. Όχι μόνο πρέπει να ενισχύσουμε την κυβερνοάμυνα μας, αλλά πρέπει και να συνεχίσουμε να αποδομούμε το αφήγημα σύμφωνα με το οποίο η αντιπαράθεση με τον Πούτιν καθιστά την Ευρώπη πολέμιο της Ρωσίας. Οι Ρώσοι που ορθώνουν ανάστημα στον Πούτιν, παρά την απειλή της φυλάκισης, είναι εκείνοι που μπορούν να κάνουν τη διαφορά στο θέμα αυτό. Βρίσκονται στη σωστή πλευρά της ιστορίας. Στην πλευρά μας.

Τέλος, πρέπει να είμαστε σαφείς: αυτό που κάνουν ο Πούτιν και ο Λουκασένκο στην Ουκρανία είναι εγκληματικό. Είναι έγκλημα πολέμου. Ανατρέπει τη δημοκρατική παγκόσμια τάξη και

πρέπει να καταστήσουμε τους υπεύθυνους υπόλογους ενώπιον του διεθνούς ποινικού δικαστηρίου, όταν έρθει η στιγμή. Αυτή θα ήταν η τελική νίκη για τον λαό της Ουκρανίας, για το κράτος δικαίου και για τον τρόπο ζωής μας που βασίζεται σε κανόνες.

Σας ευχαριστώ.